

Агенция
за приватизация

ИЗХ № 92-00-10-1650

СОФИЯ 14.10.1998г.

25

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

Вх. № 30/к.9.27

Дата 14.10.1998г.

Агенция за приватизация

София 1000, ул. "Аксаков" 29
Централа - (359 2) 86-13 (автоматична) или (359 2) 990 50 54
Маркетинг - тел. (359 2) 980 42 50, 987 99 80
Връзки с обществеността - тел. (359 2) 988 30 02
Секретариат - тел./факс (359 2) 987 15 87
Факс (359 2) 981 62 01, 980 98 27
E-mail: bgrpriv@online.bg
http://www.privatisation.online.bg

СТАНОВИЩЕ

по конституционно дело № 27/1998 г.

ОТНОСНО: Искането на главния прокурор за установяване противоконституционност на нормата §6, ал.6 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за преобразуване и приватизация на държавни и общински предприятия, създаден с §33, т.1, б. "в" от Закона за изменение и допълнение на Закона за преобразуване и приватизация на държавни и общински предприятия (Обн., ДВ, бр. 39 от 1998 г.).

Уважаеми госпожи и господа конституционни съдии,

Във връзка с Определение на конституционния съд от 24.09.1998 год. по конституционно дело № 27/1998 г. и писмо до Агенцията за приватизация Вх. № 07-00-99/01.10.1998 год. за конституирането на Агенцията за приватизация като страна по делото, изразяваме следното становище:

Считаме, че искането на главния прокурор следва да бъде отхвърлено като неоснователно.

С текста на § 6, ал. 6 от ПЗР на ЗППДОП се регламентират две хипотези.

Първата хипотеза визира случаите на сключена приватизационна сделка. В тази му част текстът на разпоредбата не се атакува. Искането на главния прокурор е за прогласяване противоконституционност на § 6, ал. 6 в частта, регламентираща открита приватизационна процедура. Единият от аргументите, на който се позовава главният прокурор е, че в случаите, когато собствениците са упражнили правото си по ЗОСОИ и са посочили начина по който желаят да бъдат обезщетени, в резултат, на което собствеността им е реално възстановена, текстът на разпоредбата с ограничението, което въвежда засяга вече възникнали вещни права.

Вторият аргумент е, че с ограничаване начините на обезщетяване в случаите, когато не е налице реално възстановяване и все още не е посочен начинът, по който се иска да бъде направено обезщетяването, се накърнява частната собственост тъй като се ограничават правните възможности за обезщетяване.

Текстът на посочената разпоредба от ПЗР на ЗППДОП регламентира формите за обезщетяване, в случаите на открита приватизационна процедура. Идеята на текста е да се ограничат правните възможности за обезщетяване по отношение на определен кръг лица, а именно тези, които все още не са упражнили правата си и следва да посочат начина, по който искат да бъдат

обезщетени. Очевидно е, че този текст не би могъл да има ретроактивно действие и да се прилага по отношение на лица, които вече са упражнили правата си по ЗОСОИ. Подобно тълкуване на текста означава да приемем, че правото на обезщетяване може да се упражнява двукратно и че посочената материална разпоредба има обратно действие, което се явява правно недопустимо, тъй като не е посочено изрично. Поради това считаме, че вярното тълкуване на посочения текст не допуска възможност същият да се прилага по отношение на вече упражнени права, респективно да засяга вече възникнали права, което прави неоснователен аргумента на главния прокурор.

Във връзка с втория аргумент, изложен в искането на главния прокурор за установяване противоконституционност на нормата §6, ал.6 от ПЗР на ЗППДОП, изразяваме следното становище: Текътът на разпоредбата не накърнява интересите правоимащите по ЗОСОИ, защото не се изключват възможностите за обезщетяване на правоимащите, а се ограничават правните форми, чрез които това се осъществява. Всяка възможност за реално възстановяване на собствеността в хода на открита приватизационна процедура би имало за своя последица състояние на несигурност и неяснота, а в някои случаи би могло да се яви и реална пречка за по-нататъшното осъществяване на процедурата. Това е така, защото прекият резултат от реалното възстановяване собствеността на правоимащите е безвъзмездното прехвърляне на активи от патримониума на търговските дружества и намаляване капитала им.

Освен това следва да се има предвид, че отчуждаването е властнически акт на държавата, поради което и обезщетяването на правоимащите следва да бъде осъществено от нея, без да се засягат правата на трети лица, дори това да са търговски дружества, образувани изцяло с държавно имущество. Съгласно чл. 17 а от ЗППДОП имуществото на предприятията, с акта на преобразуването им в търговски дружества, се трансформира в собственост на последните и също попада под закрилата на Конституцията, която гарантира равнопоставеност на частната собственост независимо от субекта.

Предвид изложеното считаме искането на главния прокурор на Република България за неоснователно.

14.10.1998 год

 ЗАХАРИ ЖЕЛЯЗКОВ
 ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР